

Smím dál I

Iveta Bartošová

Už když jsem ráno vstával, cítil jsem
V zádech ten známý strach
Co mívám vždycky, když se blíží krach
Říkám si, dneska nechod' ven
Podivnou příchut' mandlí v ústech mám
Když u dveří zazvoní
Odněkud kvítí hřbitovní voní
Ve chvíli, kdy už otvírám

Smím dál, smím dál, prosím
Říká a já blázen souhlasím
Dopředu vím, že pádem tím
Zas v tom lítám a novou lásku mám
Dál žít, dál žít chci s ní
Jen a jen s ní milióny dní
Věřit se má, i když se zdá
Že už Tě krásnýho nic nepotká

Přestalo pršet, pane, díky vám
za úkryt útulný
Snad zase někdy příště záludný
počasí novou šanci dá
Raději dlouho měl jsem zůstat spát
Míň bolí snít než bdít
Od nebes budu déšť teď stále chtít
V naději, že zas zazvoní

Smím dál, smím dál, prosím
Řekne a já blázen souhlasím
Dopředu vím
Že pádem tím
Zas v tom lítám
A novou lásku mám
Dál žít, dál žít chci s ní
Jen a jen s ní milióny dní
Věřit se má, i když se zdá
Že už tě krásnýho nic nepotká
Věřit se má, i když se zdá
Že už tě krásnýho nic nepotká